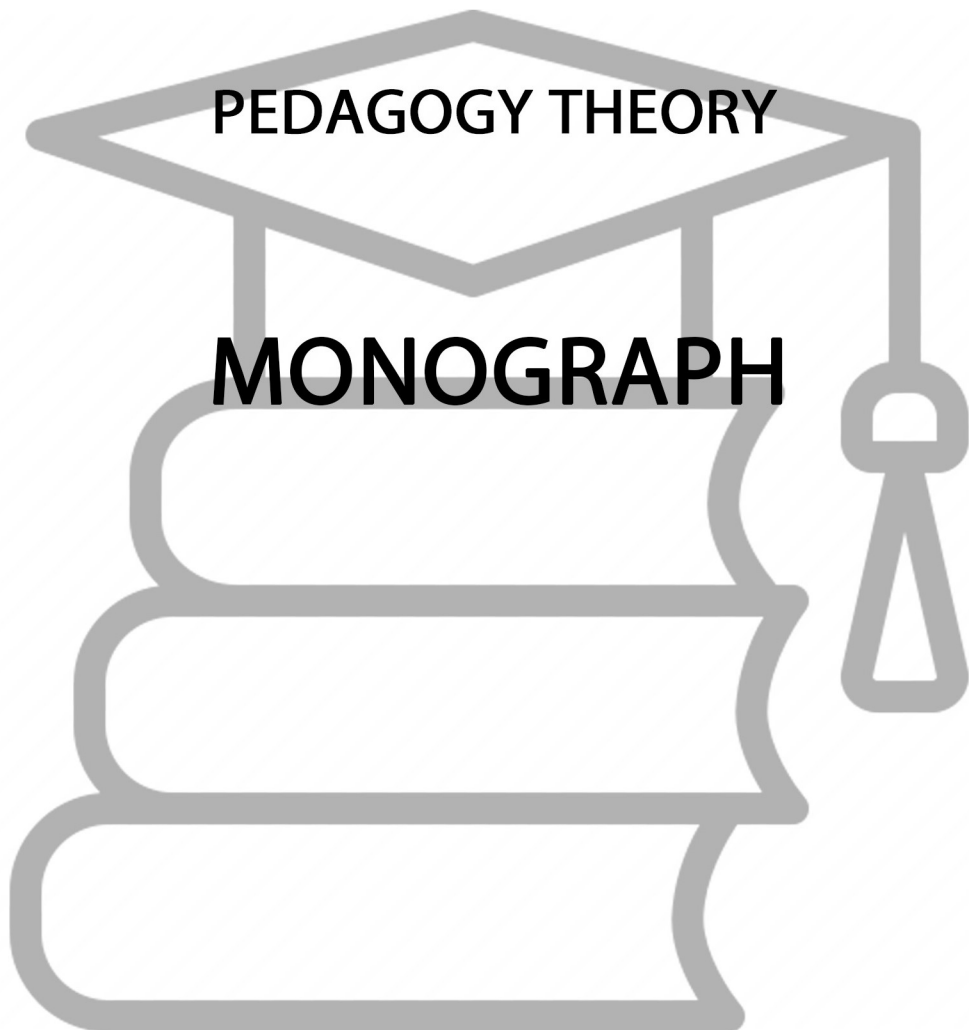

International Science Group
ISG-KONF.COM

DOI 10.46299/ISG.2020.MONO.PED.I
ISBN 978-1-64871-700-0
BOSTON (USA) – 2020

ISBN - 978-1-64871-700-0
DOI- 10.46299/isg.2020.MONO.PED.I

PEDAGOGY THEORY

Monography

Boston 2020

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data
ISBN - 978-1-64871-700-0
DOI- 10.46299/isg.2020.MONO.PED.I

Authors - Aksonova O., Avdieieva S., Pivnenko Yu., Maksyutov A., Rozhi I., Bezlatnia L., Bykonja O., Chubina T., Fedorenko Ya., Kazachiner O., Oleynik O., Kolesnik A., Kurochkina V., Zolotova S., Lemberskyi O., Liaska O., Prokopova O., Hrytsai N., Dyachenko-Bohun M., Mikheyenko O., Lianna O., Karpenko Yu., Oliinyk O., Kovalevska O., Plotnikova N., Semenova L., Vnukova K., Shelestova L., Stechenko T., Gergul S., Gorodnycha L., Olkhovyk M., Sulaieva N., Irkliienko V., Myroshnychenko V., Tereshenko N., Vasylieva L., Molnar T., Фроленкова Н., Андрійцьо-Рузаєва А., Martynenko O., Kryvun N., Bilousenko I., Gerdova T., Mitlytska V., Bakhov I., Moroz O., Ruda M., Kuz O., Bojko T., Lentyakov V., Ryabukha O., Tarnopolsky O., Kabanova M., Sheviakov O., Shramko I., Slavska Ya., Sizov V., Alforov O., Golinska T., Vladimirova A., Kireyev I., Zhabotynska N., Koval V., Ihnatenko V., Nefedchenko V., Lebid I., Maksymiuk M., Mykhailiuk I., Tsareva O., Vavryk T., Nikolaeva S., Pavlishchuk O., Popenko Ju., Poliakova Ju., Stepanov A., Romanovskiy O., Kobets V.

Published by Primedia eLaunch

<https://primediaelaunch.com/>

Text Copyright © 2020 by the International Science Group(isg-konf.com) and authors.

Illustrations © 2020 by the International Science Group and authors.

Cover design: International Science Group(isg-konf.com). ©

Cover art: International Science Group(isg-konf.com). ©

All rights reserved. Printed in the United States of America. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required.

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe and Ukraine. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is:

Pedagogy theory: collective monography / Aksonova O., Avdieieva S., Kobets V., etc. – – International Science Group. – Boston : Primedia eLaunch, 2020. 321 p. Available at : DOI : 10.46299/isg.2020.MONO.PED.I

TABLE OF CONTENTS

1	SECTION 1. EDUCATION	8
1.1	Aksonova O., Avdieieva S., Pivnenko Yu. The social effect of collaborative learning assignments for students in an inclusive class	8
1.2	Maksyutov A., Rozhi I., Bezlatnia L. Theoretical fundamentals of patriotic education of students - future geography teachers	19
1.3	Bykonia O. Teaching cadets of economic specialities english at the academy of the state penitentiary service	28
1.4	Chubina T., Fedorenko Ya. Dependent or deviant behaviour in the youth environment as an escape from reality	33
1.5	Kazachiner O. Evolution of approaches to organization of educational process for children with down syndrome	40
1.6	Oleynik O., Kolesnik A. Motivation and trust as tools of improvement of higher education process in terms of contemporary education for higher education seeker	50
1.7	Kurochkina V., Zolotova S. Introducing the principles of critical thinking in the process of foreign language teaching	59

1.8	Lemberskyi O.Y. Leadership, pedagogy and change in education	66
1.9	Liaska O., Prokopova O. Self-development of the education engineer in his professional formation through pedagogical support	70
1.10	Hrytsai N., Dyachenko-Bohun M., Mikheyenko O., Lianna O., Karpenko Yu. Formation of environmental culture of student youth in higher education institutions	82
1.11	Oliinyk O., Kovalevska O. Semantic predicates in the business language	87
1.12	Plotnikova N., Semenova L., Vnukova K. Higher educational institutions: diversification of funding sources	95
1.13	Shelestova L. Creativity and diagnostics of uppersecondary school pupils in conditions of profile education	103
1.14	Stechenko T., Gergul S., Gorodnycha L., Olkhovyk M. Formation of future philologists' readiness for extracurricular activities in foreign language	108
1.15	Sulaieva N., Irkliienko V., Myroshnychenko V. Creation of educational and leisure environment in children's health and recreation institutions	115

1.16	Tereshenko N. Psychological and pedagogical features of education of senior pupils by facilities of ball choreography	121
1.17	Vasylieva L. Peculiarities of teaching the course "xx century music" to future teachers of art education	132
1.18	Молнар Т. Освітнє середовище початкової школи як компонент міжкультурного простору	138
1. 19	Фроленкова Н., Андрійцьо-Рузаєва А. Формування індивідуальної освітньої траєкторії здобувача спеціальності «менеджмент»	142
2	SECTION 2. GENERAL AND PRE-SCHOOL PEDAGOGY	148
2.1	Martynenko O., Kryvun N. Modern landmarks of choreographic work with preschool children	148
3	SECTION 3. HISTORY	166
3.1	Bilousenko I. Theoretical and methodological conditions for the development of choreographic art in the kherson region in the second half of the twentieth century	166
3.2	Gerdova T., Mitlytska V. Primary educational institutions in formation of piano art in zaporizhzya region in the late 19th – early 20th centuries	174

4	SECTION 4. INNOVATION IN EDUCATION	184
4.1	Bakhov I. The role of scientific-technical disciplines and arts in young researchers activity	184
4.2	Moroz O., Ruda M., Kuz O., Bojko T., Lentynakov V. Cyber-physical system of psychophysiological support for formation of a specialist in a profession of the <i>man-nature</i> type in training specialists for sustainable	195
4.3	Tarnopolsky O., Kabanova M. Computational linguistics and foreign language teaching: prospects for the future	208
5	SECTION 5. SOCIAL PEDAGOGY	213
5.1	Sheviakov O., Shramko I., Slavskaya Ya., Sizov V., Alforov O. Social-pedagogical support of lives of women in conditions of dynamic sociotechnical system	213
6	SECTION 6. THEORY, PRACTICE AND TEACHING METHODS	223
6.1	Golinska T., Vladimirova A. Implementation of means of interaction of music and fine arts in the process of aesthetic development of preschoolers	223
6.2	Kireyev I., Zhabotynska N. Distance learning	227
6.3	Koval V., Ihnatenko V., Nefedchenko V. The role of independent work of students in physics in quarantine	231

6.4	Lebid I. Specific features of transport technology professionals' training in the developed countries	236
6.5	Maksymiuk M. Methods of teaching oral communication in Ukrainian to foreign students	243
6.6	Mykhailiuk I., Tsareva O., Vavryk T. Integration of interactive teaching methods into the process of distance learning of information cycle disciplines	248
6.7	Nikolaeva S. Interconnected formation of generic and specific competencies in the process of masters' training	252
6.8	Pavlishchuk O., Popenko Ju. Usage of ict as an object of formation of lexical competence of students at the initial stage of learning english	260
6.9	Poliakova Ju., Stepanov A. Methodological aspects of training English speaking competences for specialists in Economics, International Relations and Business Administration: a communicative approach	269
6.10	Romanovskiy O., Kobets V. Ways and methods of activizing the personal potential of a future manager in the course of learning at a university	276
	REFERENCES	287

1.18 Освітнє середовище початкової школи як компонент міжкультурного простору

Сучасне суспільство немислиме без побудови між його членами таких взаємин, які би сприяли налагодженню взаєморозуміння та міжнаціональної культури. Постає потреба забезпечення гармонійного співіснування представників різних культур у закладах освіти, налагодження їх ефективної взаємодії в полікультурному середовищі. Основою цього процесу слугує наявність ефективного освітнього простору, уміння вчителя створити сучасне освітнє середовище, комфортне для всіх учасників педагогічного процесу. Отже, врахування проблематики міжкультурності у вітчизняній системі освіти на тлі мовного, етнічного, релігійного й регіонального розмаїття є особливо актуальним для української педагогіки.

Українські науковці зосереджують увагу на таких аспектах окресленої проблеми: становлення міжкультурної освіти (Я. Гулецька, Л. Гончаренко, А. Зубко, В. Кузьменко та ін.); сучасні концепції розвитку освіти й освітнього простору (О. Іванов, В. Козирєв, І. Крупіна, В. Левін та ін.); розвиток міжкультурної компетентності педагогів (О. Березовська, Л. Гончаренко, Б. Жанкіна, А. Маслова та ін.); діалог культур (І. Дичківська, І. Слоневська, С. Черепанова, та ін.); сучасні тенденції виховання культури міжнаціонального спілкування (Н. Воскресенська, Н. Ганнусенко, В. Заслуженюк, Г. Філіпчук та ін.).

Сучасний український соціум складається з низки спільнот, що мають різні етнокультурні, мовні, конфесійні характеристики, плекають власні культурні традиції. Співіснування різноетнічних груп у певних умовах сприяло напрацюванню соціального досвіду, певних норм взаємин. Відтак, міжкультурне суспільство – складна система, що об'єднує людей різноманітних національностей з усією сукупністю їх взаємодій і взаємозалежностей. Наявність культурних відмінностей у межах одного середовища не може не впливати на систему освіти.

Ми виходимо з того, що неможливо успішно вирішити проблему міжкультурної освіти особистості, оминаючи увагою цілий комплекс соціокультурних особливостей, який полягає у своєрідності певних історичних, культурних та соціальних чинників, що впливають на характер освітнього середовища.

У науковій літературі поняття «освітнє середовище» розглядається, по-перше, у вимірах соціальної педагогіки як єдність дій навчальних закладів, сім'ї, позашкільних державних та громадських установ, інформаційно-культурного середовища; по-друге, як сукупність матеріальних вимог у відповідності з педагогічними, ергономічними, санітарно-гігієнічними вимогами до освітнього процесу; по-третє, як різноманітний, різнорівневий світ, який оточує людину, формує її уявлення про цей світ, ставлення до людей, навколишньої дійсності.

В сучасній педагогіці освітнє середовище трактують як частину соціокультурного простору, зону взаємодії освітніх систем, навчального матеріалу і суб'єктів освітнього процесу, а також все те, що здійснює вплив на навчання, виховання і розвиток людини.

Міжкультурне освітнє середовище – це сукупність підсистем, які цілеспрямовано забезпечують досягнення цілей навчання учасниками освітнього процесу різних національностей і культур. Такий тип освітнього середовища є характерним для історичних регіонів із поліетнічним складом населення. Особливістю міжкультурного освітнього середовища є те, що учасники освітнього процесу – представники різних національностей. Будучи носіями різних культур, вони будують взаємовідносини, виходячи зі своїх уявлень про взаємодію. Ці уявлення можуть не збігатися в силу культурних відмінностей, різних систем цінностей, відмінного розуміння соціальних ролей тощо.

Сприятливе освітнє середовище представляє собою сукупність умов, які впливають на формування особистості, готової до ефективної міжкультурної взаємодії. Відтак, важливо створити позитивний характер взаємостосунків між

дітьми, представниками різних культурних груп, особливо між культурною більшістю та культурною меншістю. Такий підхід є особливо актуальним для української педагогіки на тлі мовного, етнічного, релігійного та регіонального розмаїття суспільства [155].

Освітнє середовище пов'язане з поняттям «освітній простір». Розглядаючи поняття «середовище» і «простір», науковці визначають їх як близькі за значенням, але не синонімічні. Простір по відношенню до середовища є конструктом вищого порядку, в якому може знаходитися декілька середовищ.

До розгляду та змістовного вивчення поняття «освітній простір» зверталися ще у 80-х роках ХХ ст. Сьогодні цей термін розглядається у категоріальному апараті багатьох наук: педагогіці, психології, філософії, культурології та ін.

Аналіз літератури свідчить про багатовимірність і різноплановість поняття «освітній простір», під яким розуміють певну територію, яка пов'язана з масштабними явищами в галузі освіти; певну частину соціального простору, у межах якої здійснюється нормована освітня діяльність; єдність, цілісне утворення в галузі освіти, яке має свої межі, що уточнюється окремо, – світовий освітній простір, міжнародний, європейський та освітній простір регіону, школи, ЗВО тощо.

Зокрема, А. Цимбалару розглядає «освітній простір школи» як просторово-предметний компонент – предметні засоби, сукупність та певне розташування яких створює умови для організації потрібних дій суб'єктів. Він уміщує виховний, розвивальний, навчальний, педагогічний простори тощо [157].

Однією з ідей нової освітньої ситуації є визнання гуманістичної парадигми освіти, переорієнтація на цінності людини, становлення її як суб'єкта не тільки освітньої діяльності, але й культури. Значна увага, у зв'язку з цим, надається особистісно-зорієнтованій освіті як особливому засобу розкриття сутнісних сил людини, її здібностей, отримання свого місця в просторі культури.

Вітчизняний дослідник В. Євтух виділяє термін «простір міжкультурного діалогу» і трактує його як поле, у межах якого відбуваються контакти,

спілкування, зв'язки, відносини як між носіями різних культур, так і самих культур, або ж їхніми елементами. На думку вченого, осягнення й розуміння простору буде більш адекватним, якщо розглядати його з точки зору фізичного (й до певної міри географічного) структурування, у якому реалізується діалог і відбувається обмін культурною інформацією, а також її змістове структурування. Фізичний вияв простору міжкультурного діалогу – передусім вулиці, ринки, магазини, будинки, у яких живуть носії різних культур, робочі місця, навчальні заклади та інші освітні установи, молодіжні та спортивні клуби, культурні та соціальні центри, релігійні установи, музеї, бібліотеки тощо [154].

У контексті нашого дослідження виходимо з розуміння міжкультурного простору як особливого соціокультурного феномену – системи багатопланових і багатовимірних відносин, що об'єктивно відтворюються та самостійно розвиваються в процесі організації і трансляції певної необхідної сукупності знань, яка функціонує в реальному просторово-часовому континуумі та охоплює як суб'єктів взаємодії, так і високу комунікативну здатність, стійкість, мобільність, толерантність.

У процесі моделювання міжкультурного простору початкової школи необхідно враховувати специфіку мікрорайону, в якому вона розташована. Матеріали різних досліджень показують, що в місті виокремлюється декілька регіонів, які обумовлюють середовище життєдіяльності школи: осередок з багатими культурно-освітніми традиціями, науковими закладами; великі мікрорайони, на території яких знаходяться підприємства, що визначають усе соціально-культурне середовище; спальні мікрорайони, де школи – єдині осередки культурного життя; мікрорайони з переважанням приватного сектору і відсутністю культурного оточення; новобудови, в яких відсутня або недостатньо розвинена інфраструктура культурно-просвітницьких закладів тощо [156]. Важливу роль відіграє фізичний простір місця: елементи інфраструктури, історичні пам'ятки, пам'ятники, назви вулиць, будинки культури, бібліотеки, музеї тощо. Вони є акумуляторами величезного масиву

інформації, яка носить зазвичай багатокультурний характер. Це формує у школярів підвалини усвідомлення спільності життєвого простору, важливої ролі представників різних культур у загальному суспільному розвитку.

Таким чином, проведений аналіз дав змогу визначити міжкультурне освітнє середовище як складову системи діяльності початкової школи та простір гармонійної взаємодії її суб'єктів – представників різних культур, яким притаманні позитивні установки на співпрацю. Урахування специфіки освітнього середовища сприяє зміцненню практики демократичних відносин шкільної спільноти, визнання представників різних культурних груп рівноправними суб'єктами шкільного життя і цінним ресурсом розвитку суспільства.

1.19 Формування індивідуальної освітньої траєкторії здобувача спеціальності «менеджмент»

Реформи, які започатковані і реалізуються у сфері вищої освіти, повинні привести суспільство до формування і втілення концепції СМАРТ-освіти, одним з базових принципів якої є персоналізоване студентоцентроване навчання. Персоналізація навчання може бути здійснена через індивідуальну освітню траєкторію, яка повинна бути сформована з урахуванням компетенцій і програмних результатів навчання у відповідності до Стандартів вищої освіти за спеціальністю, а також індивідуального потенціалу, цілей, потреб, мотивів, можливостей студента, бачення ним свого місця і сфери діяльності у майбутньому.

З метою втілення принципу індивідуалізованого підходу до навчання фахівців спеціальності «Менеджмент», нами пропонується комплексний підхід, який включає взаємопов'язані етапи, що реалізуються на різних курсах навчання в межах різних освітніх компонентів.

Побудова освітньої траєкторії майбутніх менеджерів повинна починатись вже на 1 курсі в рамках дисципліни «Вступ до спеціальності», яка допоможе

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>